

3.12.1992

Raivola-Seuran 20-vuotisjuhlassa pj. Olavi Svinhufvud muisteli:

Erilaisuus hyväksyttiin Raivolassa

Entiset Kivennapalaiset ry:n puheenjohtaja Hellin Taponen ja varapuheenjohtaja Reino Holttinen ojentavat onnitte-lukset Raivola-Seuran puheenjohtajalle Olavi Svinhufvudille.

Ennen Karjalatalon Yläsälissä 14.11. vietetyn juhlan alkamista pidettiin seuran sääntömääräinen syyskokous, johon osallistui 78 seuran jäsentä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Olavi Svinhufvud ja sihteeri Inga Svinhufvud. Kokouksessa päätettiin jäsenmaksun suuruudesta, vahvistettiin vuoden 1993 toimintasuunnitelma ja talousarvio. Kun seuran hallituksen puheenjohtaja Olavi Svinhufvud oli terveydentilaansa vedoten ilmoittanut, että hän ei enää voi jatkaa puheenjohtajana, valittiin hänen tilalleen Yrjö Ilonen ja varapuheenjohtajaksi uudelleen Tapio Kolehmainen. Hallituksen erovuoroisista jäsenistä valittiin uudelleen Helvi Junnonen, Felix Torikka ja Yrjö Torikka sekä uusiksi hallituksen jäseniksi Kalevi Moisander, Tenho Määttänen ja Alekski Laurasvaara. Varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin Helge Hovi ja Eino Moisander. Naistoimikuntaan valittiin Hoiva Holmberg, Kata-

riina Huuhka, Sylvi Rasilainen, Maria Vainio ja Annikki Vaitinen. Seuran kulttuurihenkilöksi valittiin Kalevi Moisander ja seuran edustajaksi Karjalan Liiton vuosikokoukseen Yrjö Ilonen.

Vuosikokouksen jälkeen alkoi seuran 20-vuotisjuhlan ja pikkujoulun vietto. Seuraa onnittelivat kukkalaitteet ja haulausin Karjalan Liiton toiminnanjohtaja Oili Parjo, Entiset Kivennapalaiset ry:n puheenjohtaja Hellin Taponen ja varapuheenjohtaja Reino Holttinen sekä entiset Ikolaiset ry:stä Emmi Mikkolainen.

Puheenjohtaja Olavi Svinhufvud lausui avaussanoissaan mm:

– On suuri asia, että me suomalaiset voimme olla ylpeitä omasta maastamme, jota on niin paljon koeteltu. Erityisesti me karjalaiset voimme olla ylpeitä siitä, että olemme kestäneet evakkotien ja kyenneet ihmeen joustavasti sijoittumaan uusille asuinsijoillemme. Karjalaisessa luonteessa

täytyy olla, jotain erikoista, joka auttaa heitä sopeutumaan vieraskielisten ihmisten, ja vieraiden uskontojen kanssa. Kylässämme oli noin 400 venäjänkielistä asukasta. Tuntui aivan luonnolliselta, kun Onkamon järven eli Roslivan rannalta kuului iloinen huuto "paidjäm kupatsa" tai "männää uimaa". Terijoella oli neljällä uskontokunnalla omat kirkkonsa. En ole koskaan kuullut, että joku olisi edes ajatellut heittävä kiveä kirkon ikkunaan.

Juhlasanat lausui Raivolan oma poika rovasti Aleksanteri Torikka. Rovasti kosketti puheessaan edesmenneitten sukupolvien ja omien vanhempiemme työn merkitystä meille. Erityisesti hän korosti sankarivainajien, joita pienestä kylästämmekin oli noin 50, osuutta maamme vapaudelle ja kannusti kyläläisiä tulevaisuuden uskon Jumalaan luotteen.

Juhlapuheen piti Aleksanteri Torikan veli metsäneuvos Yrjö Torikka, joka puheensa aluksi kertoi Raivola-Seuran syntyvaiheista ja sen 20-vuotisen taipaleen päätapahtumista todeten toiminnan olleen vilkasta ja monipuolista. Sen jälkeen puhuja käsitteli karjalaisuutta ja raivolalaisuutta kysyen, mitä nämä merkitsevät meille tänä päivänä.

Karjalan menetykset ei viedyt karjalaisuuttamme, päinvastoin se lujitti sitä. Joka kerran kun tapaamme toisiamme, me vahvistamme karjalaisuutta itsessämme. Puheensa lopuksi puhuja kosketti Karjalan palauttamiskysymystä mainiten mm. että usko Karjalan palautukseen on ollut kovilla meidän vuosikymmeninä. Nyt näyttää kuitenkin taivaanran-

nalla "sarastavan uuden päivän koitto".

– Kylmän sodan päättymisen on mullistanut maailman ja luonut uuden historiallisen tilanteen, joka on verrattavissa Venäjän vallankumouksen ja ensimmäisen maailmansodan jälkeisiin muutoksiin Euroopassa. Niiden yhteydessä Suomikin sai itsenäisyytensä 75 vuotta sitten. Baltian maat ovat jo käyttäneet uutta tilannetta hyväkseen. Me karjalaiset olemme syystäkin kyselleet, milloin Suomen valtiolta tajuua mitä kello on lyönyt.

Raivolan runottaren Edith Södergranin runoja erityisesti

arvostava Elvi Arminen lausui runot Maa, jota ei ole, Sinä etsit kukkaa ja Kotiinpaluu sekä toisen Raivolan runottaren Meeri Tuokko-Mansikan runon Huvilan rauniolla, joka on saanut monen muistoissa elävän kylämme asukkaan silmät kosteiksi.

Kantelekoulun opettaja Saira Soiminen ja hänen 11-vuotias oppilaansa Anna Lahikainen esittivät herkästi englantilaisen kansanlaulun Minne olet matkalla Marjukka, karjalaisen kansansävelmän Konevitsan kirkonkellot ja suomalaisen kansansävelmän Setä Hermannin valssi.

Ohjelman lopuksi Aleksanteri Koivuhovi Karjalaiselta näyttämöltä esitti vaimonsa kanssa hauskoja katkelmia näyttämöstä Kaunis Veera.

Ohjelmaa seurasi toiminnanjohtaja Oili Parjon suorittama ansiomerkkien jako. Puheenjohtaja kiitti talkootöihin vuosikautia osallistuneita seuran ikinuoria naisia, jotka monipuolisella toiminnallaan ovat pitäneet seuran talouden tasapainossa.

Ansiomerkkien jaon jälkeen syötiin naistoimikunnan järjestämä juhla-ateria, haastettiin syväme pohjast ja tanssitiin puolen yön tietämiin.

Oili Parjo on juuri jakanut Karjalan Liiton myöntämät ansiomerkit. Ansiomerkkien saajat vasemmalta lukien, Olavi Svinhufvud, Hoiva Holmberg, Helvi Junnonen, Maria Vainio, Elma Mesiranta ja Katariina Huuhka.